

Dženifera Klementa Lūgšanas par nolaupītajām

No angļu valodas tulkojusi Silvija Brice

[Uz e-katalogu](#)

“Valdzinošs un neprātīgi apburošs stāsts. Klementa raksta dzejisku prozu – skopiem, vienkāršiem vārdiem viņa uzbur pasauli, kas lasītājā uzplaukst kā košas magones... “Lūgšanas par nolaupītajām” nosauc vārdā to, kam iepriekš vārda nebija, kā tulkojums no slepenā valodā noredzēta sapņa. Šis romāns ir priecīga un vienlaikus dziļi aizkustinoša slavas dziesma ne vien tā sieviešu kārtas varoņu izturībai, uzticībai, draudzībai, līdzietībai un mīlestībai, bet arī daiļliteratūras un dzejas spēkam.”

(Francisco Goldman, New York Times Book Review)

Četrpadsmitgadīgā Leididī un viņas draudzenes Paula, Marija un Estefani uzaug mūsdienu Meksikā, kalnu ciemā starp kukurūzas un magoņu laukiem. Ciemā, kurā nav neviena vīrieša, jo tie visi ir devušies meklēt darbu aiz valsts robežām vai jau sen miruši. Šajā skarbahā un cietsirdīgajā pasaulē meitenes dzīvībai ir maza vērtība. Izmisušās mātes pārgērbj savas meitas par zēniem vai paslēpj zemē izraktās bedrēs, tiklīdz pie apvāršņa parādās narkotiku un cilvēku tirgoņu melnās automašīnas. Taču Leididī sapņo par īstu nākotni, par draudzību, mīlestību un labklājību. Glābiņu sola kalpones darbs Akapulko. Leididī uz brīdi jūtas kā paradīzē un piedzīvo pirmo mīlestību. Viss varētu būt brīnišķīgi, ja ne heroīna sainītis, ko paglabāt licis brālēns...

Meksikas daba, cilvēki, lauku skoliņas, narkokarteli, liķi, bagātas villas, auksti cietumi.

Mīlestība pret māti, meitu, māsu, draudzeni, vīrieti un pat pret slepkavu.

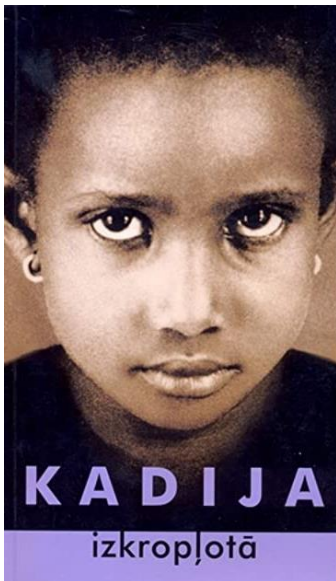
Sāpīgi skaista grāmata. Romāns kā dzeja. Salīdzinājumi, metaforas. Izlasi ridkopu un vēl ilgi pārdomā izlasīto.

(“Strēlnieces grāmatas”, 17.02.2020)

Vairāk par grāmatu lasi:

<https://ej.uz/hchm>

<https://ej.uz/w4id>

Kadija Izkropļotā

[Uz e-katalogu](#)

Senegāliete Kadija stāsta par afrikāņu sieviešu dzīvi, un viņas vēstījums daudzās eiropietēs var izraisīt mulsumu, pārsteigumu, sašutumu, kaunu, šausmas... Varbūt to visu labāk nezināt? Tā ir cita, mums grūti izprotama pasaule! Kādēļ gan mums tas jāzina? Bet... Mums visiem ir viena Zeme, kuras mākslīgi veidotās robežas arvien vairāk zaudē savas izteiktās aprises. Kadija runā atklāti. Autores dzīve ir mazas, beztiesiskas afrikāņu meitenītes ceļš no Senegālas soninku kopienas līdz pat ANO Ģenerālajai Asamblejai - aizstāvot savu pazemoto un izkropļoto afrikāņu sieviešu tiesības uz sievietes laimi.

Grāmata, kuras literāro kvalitāti vērtēt nebūtu īsti korekti – tas ir stāsts, kurš vienkārši ir jāizlasa.. (Atsauksme no GoodReads)

SUADA Sadedzināta dzīva

[Uz e-katalogu](#)

Suada: "Esmu izstāstījusi savu dzīvi, cenšamās rast savā atmiņā visnozīmīgāko. Tas bija vēl lielāks pārbaudījums nekā uzstāšanās publikas priekšā un vēl sāpīgāk par atbildēm, kuras man bija jāsniedz uz manu bērnu uzdotajiem jautājumiem. Es ceru, ka šī grāmata ies pasaulē, ka tā nokļūs arī Jordānas upes rietumu krastā un ka vīrieši to nesadedzinās."

Šī grāmata ir satriecoša arābu sievietes liecība par „goda slepkavībām”, joprojām nesalaužamo seno tradīciju - sodīt ar nāvi sievieti, ja tā nav

ievērojusi savas zemes vīriešu diktētos noteikumus. Šī baisā paraža pasaulē ik gadu noved nāvē desmitiem tūkstošu sieviešu.

Suada stāsta par sevi vienkārši un patiesi, pārvarēdama bailes un kaunu.

Viņa ir viena no retajām, kuru, gandrīz sadegušu, tomēr vēl dzīvu, brīnumainā kārtā izdevies izglābt, un viņa ir vienīgā, kurai ir drosme liecināt - to neskaitāmi daudzo sieviešu vārdā, kuru vairs nav...

Viņa ir uzdrošinājusies runāt, lai gan apzinās – nāves sodam, kuru tai piesprieduši vistuvākie cilvēki, viņas ģimene, – noilguma nav.

Mišela Obama

Izaugt

No angļu valodas tulkojusi Kārīna Pētersone

[Uz e-katalogu](#)

ASV bijušās pirmās lēdijas memuāri.

Mišela Obama ir viena no ievērojamākajām un pārliecinošākajām mūsdienu sievietēm. Būdam ASV pirmā lēdija afroamerikāniete, viņa veicināja Baltā nama popularitāti visu amerikāņu vidū.

Grāmatā Mišela atklāj, kāda pieredze un notikumi ir veidojuši un slīpējuši viņas personību. Tas ir sirsnīgs stāsts par bērnību Čikāgas Dienvidu pusē, jurisprudences studijām un sekmīgu karjeru, mīlestību pret Baraku, bērnu audzināšanu, kā arī par dzīvi Baltajā

namā.

Turklāt viņa vienlīdz atklāti runā gan par panākumiem, gan par neveiksmēm privātajā un sabiedriskajā dzīvē.

Apveltīta ar lielisku humora izjūtu, Mišela spilgti ataino to vēsturiski politisko notikumu aizkulises, kuru dēļ Obamu ģimene nonāca visas pasaules uzmanības centrā un Baltajā namā.

Šī grāmata ir vairāk nekā autobiogrāfija. Tās ir neparasti personiskas atmiņas, kuras rāda, cik svarīgi ir sekot savai iekšējai balsij. Šī ir grāmata, kas jāizlasa katrai sievietei.

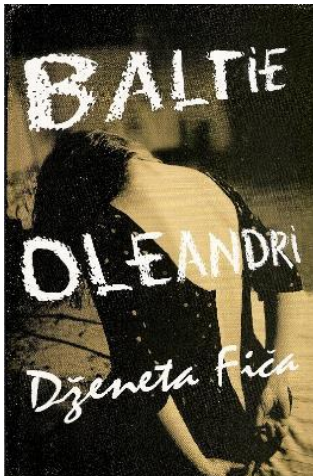
Mišela Obama:

“Izaugt nenozīmē nokļūt kādā noteiktā vietā vai sasniegt noteiktu mērķi. Tas nozīmē virzīties uz priekšu, attīstīties, nepārtraukti censties kļūt labākam. Izaugt nozīmē nekad neatteikties no domas, ka vēl ir jāaug.”

“Katru reizi, kad kādas durvis atvērās man, es centos atvērt savas durvis citiem.”

Vairāk par grāmatu:

<https://ej.uz/kwo6>

Dženeta Fiča

Baltie oleandri

No angļu valodas tulkojusi Silvija Brice

[Uz e-katalogu](#)

Dženetas Fičas pirmais romāns „Baltie oleandri” spilgti un iespaidīgi ataino galvenās varones Astridas pusaudzes gadus, kas pilni liktenīgiem pavērsieniem, viņas sarežģītās attiecības ar māti, mīlestības un identitātes meklējumus.

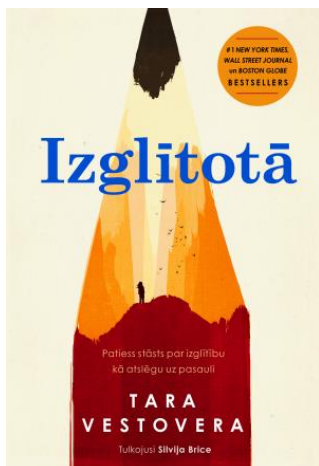
Astridas māte, skaista, pašapzinīga dzejniece, ir audzinājusi savu meitu mīlestības pilnā, tomēr savrupā gaisotnē. Abas ir nešķiramas, līdz Ingrida nogalina savu bijušo mīļāko un viņai tiek piespriests mūža ieslodzījums. Astrida kļūst par vienu no neskaitāmajiem Losandželosas audžubērniem. Klejojot pa šo jauno, nepazīstamo pasauli – pa vairākām audžumājām, apgūstot katras savdabīgo vidi, robežas un briesmas, - Astrida smeļas spēku nesatricināmā pārliecībā par savu pašvērtību. Viņas stingrā apņēmība atrast savu īsto patību un savu vietu pasaulē padara viņu par neaizmirstamu tēlu autores spožajā debijas romānā.

Grāmatu Grāmata! Valoda gardēžiem. Brīnišķīgi salīdzinājumi, epiteti, personifikācijas.

(Lasītāja atsauksme)

Vairāk par grāmatu:

<https://ej.uz/qfop>

Tara Vestovera

Izglītotā

No angļu valodas tulkojusi Silvija Brice

[Uz e-katalogu](#)

[Uz e-katalogu \(krievu valodā\)](#)

Šis patiesais, savāda un satricinošais stāsts risinās mūsdienās – tā galvenā varone Tara Vestovera dzimusi pirms trīsdesmit četriem gadiem Aidaho štatā ASV. Taras tēvs, būdamas nelokāmi pārliecināts par tuvo pasaules galu un valdības sazvērestībām, cik spēdams norobežoja savu ģimeni no sabiedrības. Septiņi bērni – pieci brāļi un divas māsas – auga mājās, palīdzēja vecākiem un pa reizei uzzināja kaut ko par pasauli “tur, ārpusē”, kur “valda ilumināti un Sātans”. Jāpiezīmē, ka Vestoveru ģimene dzīvoja savā īpašumā ciema nomalē, uzturēja attiecības ar radniekiem un apmeklēja baznīcu, turklāt vecākiem bija arī savs uzņēmums. Paradoksāli, bet starp visiem šiem cilvēkiem neatradās neviens, kurš celtu trauksmi, ka bērni neiegūst izglītību un nesaņem medicīnisko palīdzību, kā arī neiejaucās, redzot dažādas varmācības izpausmes. Septiņpadsmit gadu vecumā vairāku apstākļu sakritības dēļ Tarai izdevās patstāvīgi sagatavoties iestāties koledžā un mainīt savu dzīvi uz visiem laikiem. Ceļš uz izglītību Taru aizveda pāri okeānam līdz pat Kembridžai Anglijā, vēlāk atpakaļ uz Hārvardu, kur viņa ieguva doktora grādu vēsturē. Un tikai tad, pamazām lūkojoties atpakaļ laikā, tapa grāmata “Izglītotā” – kā atskats un pārdomas par dzīvi, pieaugšanu un mīlestību pret savējiem

“Es atsvabinājos no vainas apziņas, kad akceptēju savu lēmumu kā tādu, vairs bezgalīgi nepētot senus aizvainojumus, nesalīdzinot viņu grēkus ar savējiem. Es iemācījos akceptēt savu lēmumu sevis paša labad, sevis dēļ. Vainas apziņa ir bailes no savas nelaimības. Tai nav sakara ar citiem cilvēkiem.”

Tara Vestovera

“Pārsteidzošs un patiesi iedvesmojošs stāsts.”

Bils Geitss

Vairāk par grāmatu:

<https://ej.uz/jhpc>

Inese Krūmiņa
Vilkme

[Uz e-katalogu](#)

Šis ir stāsts par vienas dzimtas trīs paaudžu cilvēku dzīvēm. Par to, kas tiem devis spēku un kas sāpējis. Par to, kā caur paaudzēm atkārtojas uzvedības modeļi un likteņstāsti.

Inese Krūmiņa ir 3x3 kustības Latvijā vadītāja, matemātiķe, skolotāja, jostu audēja, folkloriste un grāmatu, tostarp "Zīme, raksts, nozīme", autore.

"Vilkme" ir zināmā mērā autobiogrāfiska, tomēr ne dokumentāla vienas dzimtas likteņu interpretācija.

Katra varoņa stāsts gandrīz vai maģiski ievieļ lasītāju savā varā, radot sajūtu, ka esi viņiem līdzās dažādos laikos un vēstures pavērsienos. Cauri cilvēkstāstiem "Vilkme" izstāsta arī Latvijas likteni.

Esmu uzrakstījusi stāstu par vienas dzimtas trīs paaudžu cilvēku dzīvēm. Par to, vai viņi spēja izaugt cauri pārbaudījumiem vai tomēr padevās. Par to, kā un no kā veidojās viņu personības. Par to, kā caur paaudzēm atkārtojas uzvedības modeļi un likteņstāsti. Es pati šo atkārtoto spilgti apzinājos, mācoties sistēmfenomenoloģijas (Helingera) metodi. Aptverot, cik lielā mērā mēs katrs rīkojamies ne pēc brīvas gribas, bet sekojot iepriekš iedibinātiem "musturiem", pat sabijos. Vēlāk parādījās arī apjēgsme, cik svarīgi ir pieņemt visus, kas pirms manis bijuši, tādus, kādi viņi ir. Tas dod gan spēku, gan brīvību.

Lai gan zināmā mērā grāmata ir autobiogrāfiska, tā tomēr nav dokumentāla hronika, bet gan subjektīva manas dzimtas nostāstu interpretācija. Lielākā daļa personvārdu nav īsti, arī daļa notikumu ir izdomāti. Īsta ir mana piederība viņiem visiem, un tas ir gan slogs, gan balva.

Kādēļ es rakstīju?

Lai tiktu izgaismota caur dzimtu iegūtās dzīvības un dzīves pilna cena, ko mēs katrs savā veidā maksājam. Lai būtu iespējams "no malas" ieraudzīt, ka vienā un tajā pašā situācijā katram iesaistītajam ir savs redzējums, sava patiesība, un brīžiem tās saduras ļoti asi. Lai cilvēki varētu saskatīt kopsakarības, palūkoties uz cēloņa un seku likuma darbību un tādējādi mācīties no citu kļūdām, nevis tikai no savējām. Lai kļūtu acīmredzama mūsu katra dzīvības vērtība, kuru nevar apmaksāt nevienā taustāmā vai virtuālā valūtā. Tikai mīlestībā...

Mīlestībā pret savējiem un visiem citiem,
Inese Krūmiņa
Rīgā, 2020. gada rudenī

Vairāk par grāmatu:

<https://ej.uz/f2dt>

Mūsējās. 50 pasakas par Latvijas sievietēm Santa Remere, Elīna Brasliņa

[Uz e-katalogu](#)

“Mūsējās” ir grāmata visai ģimenei, kas stāsta par Latvijas iedvesmojošākajām sievietēm. Daudzas no šīs grāmatas varonēm ir kļuvušas par pasaules līmeņa zvaigznēm un guvušas lielus panākumus savā jomā, taču šis nav Latvijas izcilāko sieviešu tops. “Mūsējās” stāsta par Latvijas vēsturi, kariem un izsūtījumiem, sapņiem un piepildītām cerībām, apņēmību un neatlaidību.

“Var diskutēt par izvēlētajām personām, var diskutēt par formātu, tomēr, manuprāt, vislielākā nozīme ir tam, ka mūsu bērniem tagad ir šāda grāmata. Par mūsu lielajām personībām, par iedvesmojošiem dzīves stāstiem, par reālu dzīves pieredzi. Bērniem šādi personību stāsti patīk pat vairāk par pasakām, jo tie ir īsti. Jo tiem var līdzināties un no tiem var iedvesmoties. Tas ir liels izaicinājums pārvērst personības biogrāfiju, kas var būt veselas grāmatas cienīga, par vienas lapaspuses pasaku - interesantu un patiesu. Santai Remerei kopā ar ilustratori Elīnu Brasliņu tas ir izdevies. Lasīju ar aizrautību un dzīvu interesi, esmu aizkustināta un lepna par “mūsējām” - tik dažādām, bet tik spēcīgām! Šī ir grāmata, kurai jābūt mūsu bērnu grāmatplauktā.”

(Agnese Vanaga, atsauksme no portāla Goodreads)

Vairāk par grāmatu un tās tapšanu:

<https://ej.uz/vc84>

<https://ej.uz/h3r6>